



Az elmúlt hétvégén többször hallottam bizonyos ismerőseimtől és bizonyos „körökből”, hogy miért ilyen a városi szabadtéri rendezvények, például a koncertek törzsközönsége. Hogy miért vannak azok az első sorokban, akik ott vannak.

Szabadtéri lónak ne nézd a fogát

Meg lehetne már szokni, hogy ameddig ingyenes, szabadtéri rendezvényeket tartanak, az első sorban álló törzsközönség nagyjából ugyanez lesz – ezen változtatni nem lehet. Nem lehet a hátsó sorba küldeni valakit azzal az indokkal, hogy te olyan vagy, mások pedig ilyenek. Ez ugyanígy van Sepsiszentgyörgyön, Mátészalkán, s mindenütt, ahol ingyenes szabadtéri rendezvényt tartanak.

Mert ha az embernek valamilyen rendezvény, zenekar, előadás eleve nem tetszik, nem értem, miért megy oda? Miért akar az első sorban tolongani?

Nem akarom minősíteni a múlt hétvégi koncertek előadóinak többségét, az hadd maradjon meg nekem, hogy mit szeretek és mit nem, de a nagyközönség reakcióira hagyatkozva, a többségnek igenis nagyon tetszett a háromnapos koncertdömping.

Ha valaki minőségi és lumpenközönség-mentes kulturális rendezvényre vágyik, menjen zárt, bekerített, belépőfizetős helyre. És kezdje hozzászoktatni magát ahhoz, hogy ez mindig így lesz addig, amíg nem szednek belépőt, és nem zárt térben tartják a rendezvényt.

A sör-miccs-ingyenkoncert szentháromsága még mindig sokkal, de sokkal nagyobb tömeget mozdít meg egy kisvárosban, mint egy fizetős, színvonalas koncert vagy előadás.

Virágzik a hivatal, csiripelnek a programok

Egyébként meg „zseniális” a polgármesteri hivatal azon húzása, hogy a – néhány kivételtől eltekintve – május folyamán amúgy is megtörténő kulturális eseményeket egybecsomagolva „adja el” a város lakóinak.

Gyakorlatilag szinte minden rendezvényt megtartottak volna a színházban, a múzeumban, a könyvtárban, művelődési házban, szabadtéren és másutt. A hivatal érdeme valójában az, hogy néhány saját szervezésű eseményen túl, [kiadta a májusi programfüzetet](#). Nem túl eredeti címmel, és némi brandlopással, maszatolással.

A koncertek, előadások, kiállítások, könyvbemutatók, gyerekfoglalkozások eddig is minden májusban sűrűsödtek be, maradt még júniusra néhány rendezvény, aztán július-augusztusban gyakorlatilag eseménytelen volt a város, augusztus végén a Szent István napokkal kezdődött újra a zsongás.

Eltáncolt tavaszok

Visszatérve a maszatolásra, biztosra veszem azt is, hogy a Székelyudvarhely Tavasz elnevezéshez sem fűlik mindenkinek a foga. Az Udvarhely Táncműhely múlt évi lefejezésekor várható volt, hogy idén elmarad a város talán legsikeresebb és -rangosabb kulturális eseménye, a Tánc Tavasz. Ha lett volna, egész biztos, hogy belekerül a Székelyudvarhely Tavasz nevű nagy üstbe. S lám-lám, ha profiljában, színvonalában nem is, nevében tovább él.

Hiszen mindenfajta kisebb-nagyobb hatalomnak, „fenntartónak” az az érdeke, hogy a sportot és [a kultúrát a saját maga szolgálatába állítsa](#) még akkor is, amikor éppen nem tartanak

választásokat. Lehetőleg úgy, hogy a szavazópolgároknak ne tűnjön fel, hogy amire fény vetül, annak árnyéka is van.

Azoknak se, akik az első sorokban tolonganak, s azoknak se, akik az üstben fortyognak.